

מסורת הש"ס

(א) ולתלמידי... (ב) ורבה... (ג) ויהוה... (ד) ויהוה... (ה) ויהוה... (ו) ויהוה... (ז) ויהוה... (ח) ויהוה... (ט) ויהוה... (י) ויהוה... (יא) ויהוה... (יב) ויהוה... (יג) ויהוה... (יד) ויהוה... (טו) ויהוה... (טז) ויהוה... (יז) ויהוה... (יח) ויהוה... (יט) ויהוה... (כ) ויהוה... (כא) ויהוה... (כב) ויהוה... (כג) ויהוה... (כד) ויהוה... (כה) ויהוה... (כו) ויהוה... (כז) ויהוה... (כח) ויהוה... (כט) ויהוה... (ל) ויהוה...

לגרוס. בית ועוד שדניס נוספות להריגה:

לגרוס. בית ועוד שדניס נוספות להריגה: ודינס שוה. שיהס נתפשו על דבר אחר: וזו ירד. מן המטה: וזו נילול. מן הוועד: פסלה שלימה. נכחין: אכזי ורבל מדכוס עלי אפו כך שמעתי. ובשחטת חולין פסל הכרוע (דף קנב). ושמה אמו מביט עלי היתה. וש גורסין רבה ואבאי ומפרשי לה כרבה בר נתנני: ויחיד אימת. תלוי לו דכחי כהמאל: כנגד עשרה לגימות. עשרה עבדים שלה לו דוד כדמפרש בקרא (ש"ט סה) ונתן להם סעודה אחת לפיכך תתלו לו עשרה ימים: רב נחמן אמר אלו עשרה ימים כו'. שהמין לו הקדיש שישבו ולא שב: כר"ס כל באי עולם כו' ככני אמרנא. ככשני שמוין אותן לעשרן ויולצין זה אחר זה בפסח קטן שאין יולצין נלאת אחת: כמעטוי כניס מרון. הדקן קצר ואין שניס יולצין לילך זה על זה וזה שמעק עמוק משני צדי הדקן: ה"ג רב יהודה אמר שמואל כחיילוט של כניס דוד והרד גרסין אמר רבה בר בר חנה כו': כחיילוט של כניס דוד. וככני מרון ככני חילוט של מן. מרון לשון מרות ודלעות. וכך היו מונין אותם ויולצם זה אחר זה נלאתם לתלמיה: וכולן נפקדין וכו'. והע"פ שגורסין זה אחר זה: אף אן נמי פנינא. דכולן נפקדין נפקדיה אחת מדכסיכ תנא דידן תלמודא לתלמיה מהאי קרא היוצר יחד לבס: ולכיווה מייחד כי הדרי כלבו של זה קך לבו של זה: הכי קאמר היוצר רואה יחד לבס. והקרא דלעיל מנייה קא מהדר השגית אל כל יושבי הארץ היוצר אותם השגית יחד את לבס: מרתג' על ששה חדשים שלוחים ויולצם. שקדשו המדש ומודיעים השלוחין לגיולה ויס שקדשוהו אם כיוס שלשים יומש שעבר חמר או כיוס לי"א וחדש שעבר מלל: מפני הפסח. והולצין השלוחין עד הפסח מון מן השבועות: ועל אכ מפני הפעניס. והולצין כל שמנת הימים חוק מן השבת: על אלול מפני ר"ה. ומודיעים ממי המחיל אלול ועושין ר"ה כיוס שלשים לאלול כגולה דרוב שניס אין אלול מעובר ואע"פ שקפס הוא כירש שמא יעברוהו כ"ד אי אפשר להן לדעת ועל כרחן הולצין אחר רוב שניס ואם לא ידעו ממי המחיל אלול לא ידעו יום שלשים שלו: ועל פשרי מפני קטנת המועדות. לאחר שקדשוהו כ"ד למשרי השלוחין ויולצין ליוס המחמת והולצין עד מקוס שיכולין להגיע עד חג ומודיעים אם עיברו כ"ד את אלול ואם לאו כדי שלא יהא לבס נוקפן כיוה"כ וקובות: פסח קטן. פסח שני לעמא ושניה נדקן רמוקה כראשון: גמ' דאחר

כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין הכא

כאן קודם גזר דין. צפוק כתרל דלדה (דף עז: ושם) משני נמי הכי והוה מני לשוני כדלמר להו קב"ה למלאכי השרת צפ' מי שמתו (ברכות דף כז:) ולא אשא פניס לישראל אני אמרתי ואכלת ושבעת וזכרת והס דקדקו עד כות עד כבינה ומיזה גס זה אמת שאף לישראל אינו נושא פניס אלל קודם גזר דין: רבה ואבאי מדיבת עלי קאתו. רבא חנירו של אכזי לא הוה כון כדמוכה צפ' הרוע (חולין דף קנב). והכל רבא חנירו של רב חסדא וכן משמע נמי צפוק כתרל דמויק (דף כח: ושם) דלמר רבא חי ומוני לא צוטתל תליא מילתא אלל כמולא תליא מילתא דהא רבא ורב חסדא מריוויה לדיקס גמוריס הוו מר מזלי ואמי מיטרל ומר מזלי ואמי מיטרל רבא מיה ארבעין שני ורב חסדא מיה תשעין ושני ווא"מ מנא ליה דמשוס מולא הוה דלמח משוס דרבה אמר מדביט עלי וי"ל דאפ"ה אי לא מולא הוה מנין עליו זכות מורה ווא"מ דהכא משמע דרבה לא היה לו זכות של גמילות חסדים והא אמרין צפ' חלק (סנהדרין דף נח: אמר ליה אכזי לרבה מר הא מורה הא גמילות חסדים ועל דמי עסק טפי מנייה ו): על ניהן טפי הפסח. אכל על סיון מפני עזרת לא נתיך דבעומר הדבר תלוי כדלמר' לעיל (דף יא: דמי רכ שמיעה עזרת פעמים חמש פעמים ששה פעמים שבעה: ועל אי"ז מפני ר"ה. מודיעים ממי מחיל אלול ועושין ר"ה כיוס שלשים לאלול כגולה וגם למחרתו כדמשמע צפ' דליה (דף ה:) וצפ' כלל מערבין (סו"ט דף עז: ושם) שהיו עושין שני ימים טובים של ר"ה אם לא ידעו ממי מחיל אלול לא ידעו יום שלשים: הוול

יח. ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

עין משפט

צ"ב א מ"י פ"ב מה' תפני סלסו וי מנן עשין טו: ק ב מ"י פ"ב מהל' קידוש החדש ה' ט: ט:

רבינו חננאל

ואסיקת גזר דין יחיד נמי שאינו נקרא א"מ שעשה תשובה. תנא היא. כלומר. יש מי שאומר הוא ר' מ"א. והתשובה מבטלה אפילו גזר דין דחיד. ור' אלתר לאו היא חולק עליו. פז' גרודוס(ו) משה השופטן קשו"ט בשם ר' יצחק אמר לעולם יפה צעקה לאדם בין לפני גזר דין בין לאחר גזר דין. ור' מ' מ' מוקדו והכותב ככסי סודו לכו ירושלמי למן חישני. וככותב אחר אמר כי אם תכביד בחינוך. מ' לאו היא דרביס ככתם עזר לפני (ולאחר ככסי דין. ופרקיין כאן בגזר דין שאין עמו ששירה כאן בגזר דין שיש עמי שבויה דא"מ מניין לגזר דין שיש עמי שבויה. שאינו נקרא. שיאמר לכו ושכבתי לביט עלי על י'תכפר כות ביה עלי כוכח ובמנחה וכו'. אמר רבא בוכה ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר בעריה. אמר רבא בוכה ומנחה אינו מתכפר נמי במגילות חסדים. רבה בר נחמני ואבאי חריוויי מדבית עלי קאתו. וכתיב ביתי עלי וכל מרכיב ביתי ימותו אנשים. כלום אינם מאורכין שנים יותר ממשנה. רבא דרסק כבורה חיה"ה מ' שנים. אבאי דרסק כבורה ובגמילות חסדים חיה שיתין שנין. ומשפחה אחת היתה כמת עלי שריי חיה כן י"ח שנה. והכלו ועסקו כבורה וחיי כול'. אמר משימה דרב מנין לגזר דין של צבור שא"מ שנתחם מתקדש שנאמר אלו לואהים קרובים אלו וכו'. אי'. והכתוב קראוהו בחיותו קרוב. ופרקיין הא רבתי אמר לו לאקים קרובים אלו כביבור. והא דכתיב קראוהו בחיותו קרוב בחיה. ואמרי הוא קרוב לחיה. כעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים. ויהי כעשרה הימים ויגוף ה' את לבם. אמר רב כנגד י' לגימות שנתן נבל לעבדו דוד. וכראש שנה כל באי עולם עוברין לפני ככני מרון. שנאמר היוצר יחד לבס הבכין אל כל מעשיהם. (ככני אמיוזג) מ' ככני ככסיס העובדים על ידי מנה. אמר ר' יוחנן וכו"ל נסקרין בסקריו אחת. פז' מביט, כל באי עולם מביט להם בהבטה אחת ומבין כל מעשיהו. אמר רב נתנן בר יצחק תנינא להא דר' יוחנן דנתן כל באי עולם עוברין לפני ככני מרון. שנאמר היוצר יחד לבס. ופרושו היוצר רואה יחד לבס של כל באי עולם. ככני הצומות שיש בהן.

תורה אור השלם

1. ככסי מרעה לנך וירושלמי למינן חישני עד מרת תלין בקרבך משמעות אחרת.
2. כי אם תכביד בנתר ורביי קך ברית נכתם עזר לפני נאם ארני' נ' י' חיהוה ככ עלי וכלן נפקדין לביט עלי אם יתכפר עון בית עלי כוכח ובמנחה עזר עולמו. שמואל א ג יד
3. ואיש לא אבירתי קך מעם מנחה כלכות את עניך ולאדיב את נפישך וכל מרכיב בתך ימותו אנשים. שמואל א ב לג
4. כי אם תכביד בנתר ורביי קך ברית נכתם עזר לפני נאם ארני' אליוהי' י' חיהוה ככ עלי ככני קרובים אלו לואהים ככ קראנו אליה רבויס ר ז
5. דרשו י' בהמנחה קראוהו בחיותו קרוב. שיעורו ג ו
6. ויהי י' את נבל וימתו. שמואל א ג יח לוח
7. היוצר יחד לבס הטבין אל כל מעשיהו. תהלים לג טז

(א) ע"י פקדין כן נדמוס שכן ס"א גרדן מ' מעלת טפוסין (ליינן שישנן עמין מ' וכלמו מנלה נלפוד עכיל ונלה לית כיון ככני ר'ב